

93. Lov om ekstraordinært Statstilskud til vanskeligt stillede Arbejdsløshedskasser og om midlertidig Lempelse af Reglerne for Aabning af Arbejdsløshedskassernes Fortsættelseskasser. (Socialminister *Ludvig Christensen*). [A. Sp. 3437. — C. Sp. 353 og 431].

Fremsat i *Folketinget* $14/3$ (F. Sp. 3233). 1. Beh. $15/3$ (F. Sp. 3311). Henvist til samme Udvalg som Forslag til Lov om Ændring i Lov af 14. April 1937 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. med senere Ændringer (se Side 344). Betænkning (B. Sp. 473) afgivet $18/3$. (Ordfører: Einer-Jensen). 2. Beh. $19/3$ (F. Sp. 3511). 3. Beh. $19/3$ (F. Sp. 3537). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. $19/3$ (L. Sp. 1251). Henvist til Udvalget angaaende Forslag til Lov om Ændring i Lov af 14. April 1937 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. med senere Ændringer (se Side 344). Betænkning (B. Sp. 527) afgivet $28/3$. (Ordfører: A. Johansen). 2. Beh. $29/3$ (L. Sp. 1406). 3. Beh. $29/3$ (L. Sp. 1412). *Loven stadfæstet 30. Marts 1940.* (Lov-Tid. Nr. 128).

I. Den ved Lov Nr. 425 af 16. December 1939 tilvebragte *Tilskudsordning* (se Side 350 under II.) blev ved denne Lov *forlænget et Kvartal*, saaledes at der for Tiden *1. April—30. Juni 1940* ydedes anerkendte Arbejdsløshedskasser, hvor den gennemsnitlige Aarsfortjeneste i 1938—39 var mindre end 3 000 Kr., og hvor den gennemsnitlige Ledighedsprocent i Tiden fra 1. Februar 1939 til 31. Januar 1940 havde oversteg 20, et Tilskud, der pr. Understøttelsesdag udgjorde Forskellen mellem de Satser, hvorefter Understøttelsen blev ydet pr. 30. November 1939, og Satserne pr. 1. Marts 1940, dog ikke ud over 60, 40 og 50 Øre for Dagpengesatserne for henholdsvis Forsørgere, Ikke-Forsørgere med mindre end 8 Aars Medlemstid og Ikke-Forsørgere med 8 Aars Medlemstid eller derover.

Det var dog en *Betingelse* for Ydelsen af Statstilskud i denne Periode, at vedkommende Kasser fra 1. April 1940 forhøjede Dagpengesatserne til de fra nævnte Dato gældende Maksimumsbeløb (eller for saa vidt angaar Kasser, hvis Satser ikke havde ligget paa Maksimum, forhøjede Satserne med et tilsvarende Beløb), og Udgifterne ved denne Forhøjelse maatte Kasserne selv bære.